

[Nordqvist.]

så absolut har æren af at have fremsat de vanskeligste lovforslag, i hvert fald mens jeg har siddet herinde, og jeg tror også, han har Danmarksrekord med hensyn til bemærkningernes længde.

Må jeg til overvejelse for rette vedkommende — og her tror jeg jeg taler med samme intentioner som hr. Grünbaum — foreslå, at man en anden gang som et særligt bilag bringer en oversigt over, hvad de anvendte fagudtryk står for. Jeg tror ikke, der er så forfærdelig mange, der er helt inde i, hvad alle disse forsikringsformer, der omtales her, egentlig betyder, og endvidere at man citerer de bestemmelser i andre love, som gentagne gange omtales; i dette tilfælde er det dels renteforsikringsloven, dels statskatteloven, og det er lidt besværligt, at vi skal sidde i nærheden af hele vores lovsamling for at pløje os igennem dette. Og når der i forvejen er 85 sider, kunne de 2 sider ekstra vel ikke volde den store ulejlighed. Vi må vel også stadig væk holde fast ved, at folketingsmedlemmer ikke er eksperter, men at vi repræsenterer den sunde fornuft.

Efter dette lille hjertesuk vil jeg gerne indrømme, at der må ligge et kolossalt arbejde forud for dette lovforslag med at indsamle og systematisere alle forekommende pensionsordninger og samtidig nogenlunde overskueligt få præciseret de virkninger, de i hvert fald hidtil kendte former for pensions- og livsforsikring har eller skal have.

Men nogen tvivl er der måske alligevel tilbage. Jeg tænker her på, at der i bemærkningerne jævnlig bruges udtryk som „det antages“, eller „det er i praksis antaget“; det understreger jo, at der stadig vil være situationer, som ikke er kodificeret.

Det er vel forståeligt, at man efter gennemlæsningen af dette digre værk tager en dyb indånding og stiller sig selv det spørgsmål, om vi virkelig har behov for så mange forskellige ordninger. Hertil må jeg for det første sige, at de mange, der ikke som tjenestemænd eller andre lønmodtagere favoriseres af en pensionsordning, foruden folkepensionen, der naturligvis tilkommer os alle, kun har den mulighed ved en forsikring eller en opsparingsordning at betrygge alderdommen eller familien, og dette er vel i sig selv et motiv til visse forsikringsformer. Jeg vil i den forbindelse også gerne nævne risikomo-

mentet. Det er jo af særdeles aktuel betydning for alle selvstændige at dække sig ind for den risiko, at man lige pludselig og i utide står af.

Hvilke former der bør tillades, er det spørgsmål, der, som vi allerede har hørt, i hvert fald indtil videre skiller vandene, idet lovforslaget om beskatning af pensionsordninger ikke forbyder de såkaldte indeksforsikringer. Selv om man kan betragte disse med nogen skepsis — og det gør vi i hvert fald i det radikale venstre — er det da stadig væk uopklaret, om de tegnes af pensionshensyn eller på grund af skattefradraget, men under alle omstændigheder har disse forsikringsformer en klar og oplagt begrundelse i den stadig stigende inflation.

De traditionelle livsforsikringer, hvor man i sin grønne ungdom tegner 10.000 kr. til fordel for lilleemor, er tiden jo ganske løbet fra. At tegne en sådan forsikring i dag kan kun være fornuftbetonet i specielle tilfælde, f. eks. i forbindelse med køb af en virksomhed, for at sikre sig mod, at familien, der sidder tilbage, måske skal gå fra hus og hjem.

For alle dem, der ikke har mulighed for at deltage i en pensionsordning, som andre helt eller delvis betaler, er en eller anden form for pristalsklausuleret forsikring eller opsparing et muligt alternativ. Selv om den offentlige pensionering stadig bliver bedre og bedre, vil der formentlig fortsat være behov for en vis selvpensionering, og den opsparing, der herved finder sted, må vel også ud fra et samfundsmæssigt synspunkt være ønskværdig.

Jeg forstår, at ministeren har påbegyndt en undersøgelse for at kulegrave problemerne i forbindelse med disse pristalsklausulerede ordninger, og jeg kan derfor tiltræde, at vi afventer resultatet af disse undersøgelser, selv om statens fremtidige forpligtelser stadig væk forøges. Man kan vel nok diskutere, af hvem og hvordan gildet til sin tid skal betales.

Jeg vil gerne i den forbindelse gøre en bemærkning til hr. Grünbaum, der anførte, at det radikale venstre ønskede en oprydning i fradragsjunglen. Jeg kan forsikre hr. Grünbaum for, at vi bestemt ikke er gået ned af barrikaden, men det er i og for sig ikke det, det drejer sig om her. Det, det her drejer sig om, er først og fremmest at få